

Hamlet s větší „šťávou“

Janek Ledecký
Jaký je rozdíl mezi domácí a zahraniční dílnou, si ověřili tvůrci a interpreti muzikálu Hamlet. Předvedli nyní verzi pro zahraniční producenty. Od původní se v mnohém liší a svědčí jí to.

MARTA ŠVAGROVÁ

Autor hudby i libreta zkomponovaného podle Shakespeareovy tragédie Janek Ledecký si může gratulovat. Jeho dílko, jež si u českého a slovenského publika už své hlavní sezony odbylo, se v pozměněné podobě, s novým aranžmá, více písněmi, kvalitními interprety a živou kapelou „znovuzrodilo“. Na komorním prostoru pražského Divadla Kalich sice zatím jen naznačuje, jak by show mohla vypadat, kdyby se skutečně u producentů „chytla“, náznaky jsou to však slibné.

Co je zřejmé na první pohled a poslech? Dotažená výprava, zajímavější kostýmy, větší spád, dynamičtější rozehrané motivy a vztahy, bohatší hudební rejstřík, písně rozvinuté do vícehlasů, kapela, která je slyšet. A hlavně: interpreti zpívají se spolehlivou jistotou - někteří jsou skutečně výborní.

Dobře (anglicky) zpívat

Předpokladem pro obsazení do rolí byla kromě pěveckých a hereckých schopností také nutnost dobře zvládnout part v angličtině. Americký režisér (podílel se na úpravě) Robert Johanson měl ve volbě představitelů dobrou ruku, když dal příležitost českým i americkým hercům. Zejména pokud jde o zpěv je v roli Hamleta zajímavý Sebastian Arcelus, zpěvák s velkým rozsahem a předpoklady pro různé hudební žánry. Charismatický Cullen R. Titmas se v Laertovi předvedl nejen jako vynikající zpěvák, ale také jako inteligentní herec.

Tuzemští interpreti jsou jim však srovnatelnými partnery. Především Dasha, která vystřídala Sabinu Laurinovou v roli Ofélie: dobře zpívá i hraje a její křehká hrdinka je dojemně uvěřitelná. Šťastně jsou pojednané Ofélieiny arie s přítelkyní Helenou (velmi dobrá Karolína Chytilová). Dramatičtější dvojzpěvem se setřel jejich původní sentimentální nářek (Neztrácej čas). Také Elin Špidlová part smyslné královny Gertrudy zvládá s dramatickým gestem i ztišenou naléhavostí (Jsem nevěrná). Dobře si s postavou Horacia poradil živý, výrazný Petr Kutheil.

Z původního obsazení u amerického režiséra uspěli jen tři herci:

Na skok z Ameriky. Zpěvačka Dasha se vrátila ze studií v Berklee, aby nastudovala Ofélii.

Foto Michal Kocourek

Laufer, Tesařík a Ledecký. Josef Laufer (Polonius) postavu Ofélieina otce pojednal s trochu libovým tragikomickým podtextem, zpívá však dobře a nezapře své jazykové vybavení.

U Richarda Tesaříka (Hrobník) si diváci připomenou atraktivní scénu kterou „vystřihl“ v původní hrobnické etudě s bratrem Vladimírem. Ani tentokrát „bílý černoch“ nezklame, prosadí se typickým stylem, part hrobníků však předvádějí s Hamletem a Horaciem - hudebně chytlavý, výrazný, i když trochu „z jině opery“.

Janek Ledecký musel ustoupit z titulní role, kterou si před šesti lety napsal a již zahajoval provoz „svého“ divadla. Hraje a zpívá zrádného Claudia - a tak, jako byl ro-

manticky „neskonale čistý“ v Hamletovi, je nyní jeho Claudius od samého začátku až po svůj neslavný konec podobně romanticky „černočerným zloduchem“. Ledecký se ve výrazu hodně posunul, nejpřesvědčivější je však stále v poloze lyrické (Bože můj, kudy dál).

Absence choreografie

To, co zatím „americký“ Hamlet v Kalichu výrazně postrádá, je adekvátní choreografie. Pod „pohybem“ nové adaptace je sice podepsán Robert Johanson, jeho funkce je však zjevně dočasná, protože záměrem nepochybně je výpravná produkce se vším, co k ní patří. Po zhlédnutí ukázkového představení lze soudit, že na úspěch je přinejmenším zaděláno. Jak se věci

budou vyvíjet dál, nezáleží už zřejmě ani na autorovi, ani na realizačním týmu, ale na komerční schopnosti těch, kteří resuscitovaného Hamleta prodávají.

HODNOCENÍ LN

★★★★☆

Musical Hamlet

Hudba, libreto, původní texty: Janek Ledecký
Anglické texty: George Harvilla a Vince Parrilo
Úprava a režie: Robert Johanson
Hudební nastudování: Martin Kumžák
Scéna: Šimon Caban
Kostýmy: Simona Rybáková
Divadlo Kalich
Premiéra 17. 8. 2005